

handlingsvillighed overfor dette Lovforslags Enkeltheder, som var til Stede her i dette Ting, sikkert ogsaa vil være til Stede hos Medlemmer af de herværende Flertalspartier, naar Sagen kommer til det andet Ting.

Jeg har endnu kun at bemærke, at efter min Opfattelse vil dette Lovforslag ikke kræve et stort Administrationsapparat, idet de Aftaler, der her er Tale om, er begrænsede, og hvis man vilde paa særlig Maade gennem Loven have begrænset dem, for at ikke for mange skulde komme ind under den, vilde der ikke have været Vanskelighed ved at opnaa en Forhandling og forhaabentlig et Resultat i saa Henseende. Saaledes som Sagen nu imidlertid foreligger, maa jeg indskrænke mig til paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale dette midlertidige Lovforslag til Vedtagelse ud fra den Opfattelse, at det under den videre Valutakrise vil være til Nytte for Samfundet at have det gennemført.

Kragh: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Rodes Bemærkninger om de Forhandlingsmuligheder, der har været til Stede i det Udvalg, som har haft det foreliggende Lovforslag til Behandling, maa jeg ganske bestemt hævde, at den Opfattelse, som Mindretallet har fremført i Betænkningen, er i Overensstemmelse med det, der faktisk er foregaaet. Det ærede Medlem Hr. Rode vil nu hævde, at naar Forhandlingerne ikke er kommet i Gang, er Grunden den, at Mindretallet ikke ved bestemte Forslag tilvejebragte en Basis for en Forhandling. Men det ærede Medlem maa dog erindre, at Mindretallet, bl. a. gennem Udtalelser, som jeg paa mit Partis Vegne har tilladt mig at fremsætte, har gjort udtrykkelig Rede for vor Opfattelse af dette Lovforslag, og hvad vi mente, der maatte foretages af Ændringer og dybtgaaende Ændringer i Forslaget, hvis man ønskede, at vi skulde medvirke til dets Gennemførelse, og det ærede Medlem kan dog formentlig ikke have glemt, at efter at man havde faaet Klarhed over, hvad vi i saa Henseende maatte kræve, erklærede det ærede Medlem, at saa var det bedst, at Sagen hurtigst muligt kom frem i Tinget, thi paa det Grundlag, som af os var angivet, saa man ikke nogen Mulighed for at kunne forhandle. Og det ærede Medlem Hr. Rode ved jo særdeles vel, at det ikke blot var Spørgsmaalet om Lønstigningernes Indflydelse paa Pristallet, vi i denne Forbindelse fremdrog, men adskillige andre af de Problemer, der knytter sig til hele denne Sag, og som vi finder har faaet en alt

andet end heldig Løsning i det foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget vil Venstre, som det fremgaar af Betænkningen, ikke kunne tiltræde, om end vi anerkender den Forstaaelse, jeg kan sige den Sympati for visse Grundtræk i det af Venstre fremsatte Forslag om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, som har fundet Udtryk i flere af det foreliggende Lovforslags Bestemmelser, og med hvilken vi naturligvis kun kan være tilfredse. Naar vi ikke desto mindre absolut ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, til Trods for at vi genfinder visse Træk af vort eget Forslag i det, ligger det, som sagt, i, at os forekommer det, at Formaalet med Lovforslaget er væsensforskelligt fra det Formaal, som vi tilsigter at naa. Medens vi ønsker at løse Erhvervslivet fra snærende Baand, ønsker i Virkeligheden den ærede Forslagsstiller ved dette Forslag at binde Erhvervslivet; hvor vi ønsker at frigøre, der ønsker det ærede Medlem at sætte Statsmagten ind og give den ogsaa gennem Administrationen en Indflydelse paa disse Sager, for hvis Følger vi nærer en alvorlig Frygt. Vi er dog ikke paa nogen Maade af den Opfattelse, at det ikke vil kunne have Betydning for den fulde Gennemførelse af Pristallet, at man kunde komme Aftaler paa forskellige af Erhvervslivets Omraader til Livs, thi ligesom det ærede Medlem er vi ogsaa klar over, at der her og der findes Prisaftaler, som slet ikke søger at skjule sig, som drøftes paa Møder, som refereres i Dagspressen, men som gør Pristallet vanskeligt, som forsinket det, og dette er i og for sig beklageligt. Men man skal jo være forsigtig med at skyde paa Spurve med Kanoner, og det Forslag, der her foreligger, er efter vor Mening kommet til Verden paa et meget uheldigt Tidspunkt; det er kommet for sent til overhovedet at faa nogen Indflydelse paa Pristallet for Februar, og det er kommet for tidligt til virkelig at blive paavirket af den nye Situation, som gennem Pristallet er skabt; det hører hverken til Fortiden eller til Fremtiden, men er præget af et Øjeblikks Stemning; som der efter vor Mening ikke er nogen som helst Anledning til at lovfæste.

Vi mener, at den Vej, man i dette Lovforslag har peget paa, er en fuldkommen ufremkommelig Vej, fordi man slaar stort og smaat sammen; betydningsfuldt og betydningsløst stilles Side om Side, og derved skabes der for Omsætningen, for Handelen, for Erhvervslivet, som berøres af denne Lov, en overordentlig Usikkerhed.

Først og fremmest gælder dette med Hensyn til, hvad Anmeldelsespligten om-